

4. (a) Če primarna ali najpomembnejša funkcija pomnilniških kartic v mobilnih telefonih ni privatno razmnoževanje, ali je z Direktivo 2001/29 združljivo, da zakonodaja držav članic zagotavlja nadomestilo za imetnike pravic za kopiranje na pomnilniške kartice v mobilnih telefonih?
- (b) Če je privatno razmnoževanje ena od več primarnih ali bistvenih funkcij pomnilniških kartic v mobilnih telefonih, ali je z Direktivo 2001/29 združljivo, da zakonodaja držav članic zagotavlja nadomestilo za imetnike pravic za kopiranje na pomnilniške kartice v mobilnih telefonih?
5. Ali je s pojmom „pravično ravnotežje“ iz uvodne izjave 31 Direktive 2001/29 in z enotno razlago pojma „pravično nadomestilo“ (člen 5(2)(b) direktive), ki mora temeljiti na „škodi“, združljivo, da zakonodaja držav članic določa, da se plačuje nadomestilo za pomnilniške kartice, ne pa za notranji pomnilnik na primer MP3-predvajalnikov ali iPodov, ki so načrtovani in se primarno uporabljajo za privatno razmnoževanje?
6. (a) Ali Direktiva 2001/29 prepoveduje, da se v zakonodaji držav članic določi pobiranje nadomestila za privatno razmnoževanje od proizvajalca in/ali uvoznika, ki prodaja pomnilniške kartice poslovnim koncernom, ki pomnilniške kartice prodajajo tako zasebnim kot poslovnim strankam, ne da bi proizvajalci in/ali uvozniki vedeli, ali so bile prodane zasebnim ali poslovnim strankam?
- (b) Ali na odgovor na vprašanje v točki 6(a) vpliva, ali določbe v zakonodaji držav članic zagotavljajo, da proizvajalcem, uvoznikom in/ali distributerjem ni treba plačati nadomestila za pomnilniške kartice, ki se uporabljajo za poklicne namene, ali proizvajalci, uvozniki in/ali distributerji, če je bilo nadomestilo vseeno plačano, lahko nadomestilo za pomnilniške kartice dobijo povrnjeno, če se uporabljajo v poklicne namene, in ali lahko proizvajalci, uvozniki in/ali distributerji pomnilniške kartice brez plačila nadomestila prodajajo drugim podjetjem, registriranim pri združenju, ki upravljajo shemo nadomestil?
- (c) Ali na odgovor na vprašanja v točki 6(a) in (b) vpliva
- ali določbe v zakonodaji držav članic zagotavljajo, da proizvajalcem, uvoznikom in/ali distributerjem ni treba plačati nadomestila za pomnilniške kartice, ki se uporabljajo v poslovne namene, vendar se pojem „poslovni nameni“ razlaga tako, da podeljuje pravico do odbitka, ki se uporablja samo za podjetja, ki jih je odobrilo združenje Copydan, druge poslovne stranke, ki jih Copydan ne odobri, pa morajo plačati nadomestilo za pomnilniške kartice, ki se uporabljajo v poklicne namene;
 - ali določbe v zakonodaji držav članic zagotavljajo, da se lahko proizvajalcem, uvoznikom in/ali distributerjem, ki so dejansko (teoretično) plačali nadomestilo, to nadomestilo za pomnilniške kartice povrne, če se te uporabljajo v poslovne namene, vendar (a) lahko v praksi dobi nadomestilo povrnjeno le kupec pomnilniške kartice in (b) mora kupec pomnilniške kartice družbi Copydan predložiti vlogo za povrnitev nadomestila;
 - ali določbe v zakonodaji držav članic zagotavljajo, da lahko proizvajalci, uvozniki in/ali distributerji pomnilniške kartice prodajajo drugim podjetjem, registriranim pri združenju, ki upravlja shemo nadomestil, vendar (a) shemo nadomestil upravlja združenje Copydan in (b) registrirana podjetja ne vedo, ali so bile pomnilniške kartice prodane zasebnim ali poslovnim strankam?
- (¹) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL 2001 L 167, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Cosenza (Italija) 19. oktobra 2012 – CCIAA di Cosenza proti Fallimento CIESSE SRL

(Zadeva C-468/12)

(2012/C 399/24)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Cosenza

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

Tožena stranka: Fallimento CIESSE SRL

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je italijanska ureditev o načinih izračuna letne dajatve, ki jo morajo plačati vsi subjekti, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, v delu, v katerem določa, da enoosebna podjetja plačajo letno dajatev v pavšalnem znesku (200 EUR, če so vpisana v splošni del, in 88 EUR, če so vpisana v posebni del), da kmetijske družbe civilnega prava plačajo letno dajatev v pavšalnem znesku 100 EUR (poleg 20 EUR za vsako lokalno enoto), da lokalne enote in/ali podružnice s sedežem v tujini plačajo pavšalni znesek 110 EUR, da družbe civilnega prava, ki niso kmetijske družbe, plačajo pavšalni znesek 200 EUR, da odvetniške družbe plačajo pavšalni znesek 200 EUR, medtem ko drugi večosebni gospodarski subjekti (družbe, konzorciji itd.) plačajo „dajatve, prilagojene prometu v predhodnem letu“ (pri čemer ta znesek ne sme presegati 40 000,00 EUR), v nasprotju s členom 5 Direktive 2008/7/ES⁽¹⁾ z dne 12. februarja 2008, ker je z njo za izvajanje podjetniške dejavnosti, ki jo opravlja kapitalska družba (v smislu kot izhaja iz zgoraj navedene direktive Skupnosti), naloženo bistveno večje breme kot pa za izvajanje dejavnosti, ki jo opravlja samostojni podjetnik?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 46, str. 11)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte Suprema di Cassazione (Italija) 22. oktobra 2012 – Panasonic Italia SpA proti Agenzia delle Dogane

(Zadeva C-472/12)

(2012/C 399/25)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte Suprema di Cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Panasonic Italia SpA

Tožena stranka: Agenzia delle Dogane

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Primarno: ali je bilo treba pred začetkom veljavnosti Uredbe ES št. 754 iz leta 2004⁽¹⁾ barvni plazemski zaslon (velikosti 106,6 centimetrov, z dvema zvočnikoma in daljinskim upravljavcem, z vhodom, ki je že vnaprej pripravljen za vstavitev videokartice (ki je zelo poceni, je ni težko najti in se brez težav vstavi), ki ni uvožena skupaj z zaslonom, po vstavitvi katere zaslon omogoča sprejem kompozitnih videosignalov AV in ga je mogoče priključiti tako na naprave za avtomatsko obdelavo podatkov kot tudi na naprave za snemanje in reproduciranje slike in zvoka, DVD predvajalnike, videokamere in satelitske sprejemnike) uvrstiti pod tarifno številko 8471 ali pod tarifno številko 8528;
2. če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, naj Sodišče Evropske unije presodi in odloči, ali je uvrstitev takega zaslona pod tarifno številko 8528 naložena z Uredbo št. 754 iz leta 2004;
3. če je odgovor na vprašanje iz točke 2) pritrdilen, ali je treba šteti, da so določbe, ki so v zvezi s tem navedene v navedeni uredbi, razlagalne, torej retroaktivne, razen če se uporabljajo prejšnje določbe, ki določajo drugače.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 754/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvrstitvi nekaterega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 16, str. 93).